

prima instanță: E. Silivestru
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-1445/15

ÎNCHEIERE

17 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Evelina Bejan și Octavian Bejan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 4 împotriva Evelinei Scripliuc (Bejan) cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Evelina Bejan și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 iunie 2014, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 24 decembrie 2013, ÎMGFL – 4 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Evelinei Scripliuc (Bejan) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL-4 pe numele pârâtei, SA „Termocom”, în procedura planului, a livrat energie termică.

Susține că pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 30 septembrie 2013 constituie suma de 2462,89 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locative - comunale respective.

Menționează că conform art. 10, 17, 18 din Hotărâre Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ - comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Consideră că potrivit prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, ÎMGFL este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, însă ne cătând la acest fapt pârâții sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se pune în vedere pârâților să-și execute obligațiile, dar aceștia nu și le-au executat până în prezent.

Remarcă că la momentul de față, Gestionarul Fondului Locativ și SA „Termocom”, în procedura planului, se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău-platnicilor, dintre care face parte și pârâta.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod locativ, art. 28, 166, 167, 248, 131 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Evelina Bejan a datoriei în sumă de 2462,89 lei, cheltuielile de judecată, precum și taxa de stat.

Prin încheiere Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 mai 2014 a fost admisă cererea Evelinei Bejan cu privire la atragerea pe Octavian Bejan atras în calitate de intervenient accesoriu Octavian Bejan.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 iunie 2014 a fost admisă acțiunea, încasat de la Evelina Bejan în beneficiul ÎMGFL nr. 4 suma de 2462,89lei, încasată de la Evelina Bejan în beneficiul ÎMGFL nr. 4 taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 37,86 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 a fost respins apelul ca neîntemeiat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 aprilie 2015, Evelina Bejan și Octavian Bejan au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că cererea de chemare în judecată a ÎMGFL – 4 este discriminatorie, deoarece nu este bazată pe criterii obiective.

Susține că intimatul ÎMGFL nr. 4 nu a atacat în instanță toți datornicii, atât consumatori de energie termică furnizată de SA „Termocom”, cât și a celor care nu sunt consumatori de energie termică provenită de la furnizorul municipal, dar prin ale căror locuințe trec țevile de transportare a agentului termic.

Menționează că instant de apel nici nu a încercat să clarifice de ce Vasile Guzun, director al ÎMGFL nr. 4 la momentul respectiv, s-a ocupat atât de serios de un datornic secundar, omițându-i pe cei principali.

Invocă că există o suspiciune rezonabilă că sumele calculate de ÎMGFL nr. 4 și SA „Termocom” nu sunt corecte, deoarece intimatul a prezentat o informație despre achitarea serviciilor locativ-comunale în perioada noiembrie 2007 - septembrie 2013.

Relatează că caloriferul care încălzește scara blocului a fost rece toată perioada de încălzire, în timp ce blocul lor nu are etaj tehnic.

Indică că sunt obligați să plătească servicii care nu au fost, de fapt, acordate, din cauza unei atitudini abuzive și iresponsabile, manifestată de furnizorii de energie termică.

Potrivit calculelor lor, prețul consumului real de energie termică a constituit 693,60 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 februarie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 94), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că Evelina Bejan și Octavian Bejan s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 28 aprilie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Evelina Bejan și Octavian Bejan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Evelina Bejan și Octavian Bejan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Evelina Bejan și Octavian Bejan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Evelina Bejan și Octavian Bejan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi